

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.464 van 12 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: Op het kantooradres van
X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. NEERINCKX en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

U verklaart Armeens staatsburger te zijn.

Tijdens de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 was u in uw dorp Bambakashat vertrouwenspersoon voor Levon-Ter-Petrossian.

Na de verkiezingen demonstreerde de verzamelde oppositie gedurende verschillende weken om de verkiezingen ongeldig te laten verklaren. U nam hieraan tevens elke dag deel.

Op 1 maart 2008 vond er een gewelddadige confrontatie plaats tussen demonstranten en ordetroepen en werden verschillende demonstranten opgepakt.

Op 3 maart 2008 kwam de politie van Armavir thuis een huiszoeking doen op zoek naar wapens. Nadat men niets had gevonden moest u voor ondervraging mee naar het politiebureau. Ze beweerden dat ze gefilmd hadden hoe u explosieven naar de ordetroepen had gegooid. Toen u vroeg naar dit bewijsmateriaal begon men u hardhandig te slaan. U werd gedurende drie dagen intensief ondervraagd en geslagen. U kreeg geen advocaat of arts. Na drie dagen werden de ondervragingen en slagen iets minder intensief. Na 10 dagen werd u vrijgelaten. Men was kennelijk bevreesd voor een bezoek van waarnemers uit

Europa. Men zei u bij uw vrijlating uw woning voorlopig niet te verlaten. Daags na uw vrijlating, op 14 maart 2008, wou u met uw broer melding maken van uw aanhouding bij de ombudsdienst in Erevan. Omdat het te druk was diende u later terug te komen. U keerde terug naar huis en die avond kwam een grote groep politieagenten opnieuw naar uw huis. Omdat u niet thuis was, nam men uw broer mee. U diende zich aan te melden en pas dan zou men uw broer vrijlaten. Toen u dit nieuws vernam, bent u meteen ondergedoken bij een vriend in Stepanavan. Uw broer werd vrijgelaten nadat zijn zwangere vrouw werd opgenomen en nadat een arts de vrijlating van uw broer had gevraagd.

U vernam vanuit uw onderduikadres dat er nog steeds politie langskwam en u besliste te vluchten uit Armenië.

Via een kennis vluchtte u op 20 april 2008 naar Georgië waar men een vals paspoort voor u liet aanmaken.

Hiermee reisde u op 4 juni 2008 per vliegtuig naar Nederland. U werd opgewacht door iemand die u verder naar Brussel bracht en waar u op 9 juni 2008 asiel aanvraagde. Vanuit België vernam u van uw moeder dat zowel politie als mensen in burger naar u komen vragen.

B. Motivering

U verklaart dat u Armenië heeft verlaten omwille van uw engagement bij de gebeurtenissen rond de presidentsverkiezingen van februari 2008.

U slaagde er tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal echter niet in om uw engagement en bijgevolg uw individuele vrees voor vervolging in Armenië aannemelijk te maken.

Zo weet u niet bij wie en waar precies u daags na uw vrijlating een klacht bent gaan indienen.

U verklaart dat u naar de ombudsman bent geweest, maar u weet zijn naam niet. Ook over het adres van zijn bureau blijft u vaag. U verklaart dat het gelegen is aan het centrale plein in Erevan (CG,p.6). U verklaart initieel dat u nergens anders uw aanhouding en problemen heeft aangekaart (CG,p.6).

Er kan echter verwacht worden dat, indien u effectief politiek geëngageerd was en betrokken was bij de campagne, de verkiezingen en de betogingen achteraf, u dit meldde aan de politieke verantwoordelijken rond Ter-Petrossian.

U verklaart dat u dit niet heeft gedaan omdat u daags nadien terug wou gaan naar de ombudsman (CG,p.6).

Geconfronteerd met het onlogisch karakter verklaart u plotseling dat u een vertrouwenspersoon van Ter-Petrossian heeft ingelicht (CG,p.4,6).

Het is echter niet geloofwaardig dat u initieel vergeten was dat u deze persoon op de hoogte heeft gebracht wanneer u hiernaar werd gevraagd, en bijgevolg is uw verklaring na confrontatie niet aannemelijk.

De geloofwaardigheid en betrokkenheid van uw engagement en betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen in Armenië wordt ondermijnd doordat u slechts zeer beperkte informatie kan geven over mensen die op 1 maart of later zijn opgepakt en vervolgd.

U kan slechts één volledige naam geven van een persoon dewelke is opgepakt (Davit Arakilian), maar u weet niet wat er verder met hem is gebeurd. U verklaart dat u nog iemand kent die is opgepakt en geslagen, maar u kan alleen een voornaam geven (Hamlet).

Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopij is toegevoegd aan uw dossier, blijkt dat op 11 maart 2008 (minstens) een 80-tal mensen werden vastgehouden naar aanleiding van de presidentsverkiezingen en de incidenten achteraf. In deze lijst staan verschillende mensen van de oppositie in het algemeen, en van de Armenian National Movement (partij van Levon Ter-Petrossian) in het bijzonder.

Het is eigenaardig dat u slechts één naam kan geven van de mensen die zijn opgepakt.

Het is ook eigenaardig dat u 10 dagen lang bent aangehouden, maar dat u niet weet op welke basis (welk strafwetsartikel) u bent aangehouden en wordt beschuldigd (CG,p.8).

Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt nochtans dat de aangehouden personen van diverse welbepaalde strafwetsartikelen worden beschuldigd.

Na een grondige studie van uw schriftelijke vragenlijst dd. 18/06/2008 blijkt dat u geen melding maakt van het feit dat u vertrouwenspersoon was bij de verkiezingen voor Levon Ter-Petrossian (schriftelijke vragenlijst Commissariaat-generaal). U verklaart op de vraag wat

u concreet deed als steun voor Petrossian enkel dat u de campagne steunde (schriftelijke vragenlijst Commissariaat-generaal, punt 3.3).

Er kan verwacht worden dat u dit vermeldde wanneer expliciet naar uw concreet engagement wordt gevraagd.

Na een grondige studie van uw verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken moet opgemerkt worden dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u gereisd heeft met een vals Georgisch paspoort met een andere naam (Dienst Vreemdelingenzaken, punt 33). Op het Commissariaat-generaal verklaart u dat u gereisd heeft met een Georgisch paspoort met uw naam (CG,p.2).

Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u initieel dat u drie dagen werd ondervraagd en geslagen en dat u na tien dagen werd vrijgelaten (CG,p.4). Later in het gehoor verklaart u dat u tijdens de gehele periode van uw aanhouding bent geslagen en ondervraagd (CG,p.5). Gevraagd naar wat u dan bedoelde met de verklaring dat u drie dagen werd ondervraagd en geslagen, verklaart u dat u drie dagen zonder mededogen werd geslagen en dat u nadien wat minder hard werd geslagen (CG,p.5).

Deze verklaring is niet plausibel. Indien u verklaart dat u drie dagen werd geslagen en na tien dagen vrijgelaten, is deze verklaring ook niet in overeenstemming met uw uiteindelijke verklaring dat u drie dagen hard en zeven dagen minder hard werd geslagen.

Tenslotte moet opgemerkt worden dat u geen enkel begin van bewijs voor uw problemen naar voor brengt.

Nochtans kan verwacht worden dat u in verband met de aanhouding en huiszoeking enig document had moeten bekomen. U had ook de mogelijkheid om een medisch attest naar aanleiding van de verschillende verwondingen die u tijdens de aanhouding had opgelopen, te bekomen.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u voorgelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen.

Uw militair boekje en geboorteakte betreffen identiteitsgegevens die niet ter discussie staan. Ook de gegevens in uw lidkaarten van "Orinats Yerkir" en "Dashink" staan niet ter discussie en hebben geen betrekking op uw persoonlijke problemen. U verklaart immers dat u beide partijen hebt verlaten om Levon-Ter-Petrossian te steunen (vragenlijst Commissariaat-generaal, punt 3.3).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Uit het verzoekschrift van 17 november 2008 blijkt dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker voert volgende argumenten aan:

- De Commissaris-generaal had in eerste instantie gevraagd "of hij klacht had ingediend", terwijl het informeren van een vertrouwenspersoon geen klachtprocedure is zodat van hem niet kan worden verwacht dat hij dit gesprek als klachtprocedure vermeldde. Verzoeker meent dat de Commissaris-generaal daarop zijn vraag verruimde naar de vraag of verzoeker zijn problemen nog ergens anders had aangekaart, waarop hij uiteraard dit gesprek vermeldde.

- Hij werd thuis opgepakt en kon bijgevolg niet op de hoogte zijn van andere arrestaties, verzoeker voegt een lijst toe met namen van gearresteerde personen.

- Verzoeker wijst op stuk 2, p. 11 en op het feit dat er geen gerechtelijke procedure werd doorlopen, zodat er van hem niet kan worden verwacht dat hij de wetsartikelen kent op basis waarvan hij werd gearresteerd.

- Verzoeker stelt dat het niet vermelden van het feit dat hij vertrouwenspersoon was van Levon Ter Petrossian bij de Dienst Vreemdelingenzaken, niet mag worden weerhouden

aangezien het verhoor op het Commissariaat-generaal een aanvulling is van de beknopte uiteenzetting bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

- De motivering omtrent het paspoort raakt niet de essentie van het asielrelaas. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd de verklaring fout genoteerd.
- Verzoeker vindt de motivering omtrent de arrestatie niet correct.
- Verzoeker meent dat een gebrek aan bewijs niet onlogisch is aangezien het een politieke vervolging betreft en er geen gerechtelijke procedure werd gestart. Verzoeker werd toegang tot een dokter geweigerd zodat hij geen medisch attest kan voorleggen, te meer daar het enkel kneuzingen en blauwe plekken betrof.

2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat de tegenstrijdige verklaringen omtrent het paspoort wel degelijk blijken uit het administratief dossier en correct werden geïnterpreteerd door de Commissaris-generaal.

De loutere bewering van een foute weergave van zijn verklaringen doet hieraan geen afbreuk aangezien deze verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken door verzoeker werd ondertekend. Verzoeker verklaarde trouwens twee maal dat hij onder een andere naam reisde (zie verhoorblad van 18 juni 2008, vraag 33).

Verder moet worden opgemerkt dat verzoeker beweerde vanuit Georgië met het vliegtuig tot in Amsterdam te zijn gereisd met een vals paspoort, dat er geen visum in het paspoort was aangebracht en dat de groepsleider het paspoort bij de controle in Amsterdam voorlegde en aldus heel de groep zo door de grenscontrole loodste.

Verzoekers verklaringen zijn ongeloofwaardig, te meer gezien zoals algemeen gekend, de controles bij binnenkomst in de Schengenzone uiterst strikt zijn, zeker op internationale luchthavens. De bewering dat er geen visum werd aangebracht in het paspoort –verzoeker laat na aan te tonen dat reizigers uit Georgië ontslagen zijn van visumplicht- en dat verzoeker door een derde persoon door de controles werd geloodst, keert zich dan ook tegen zijn geloofwaardigheid.

Deze vaststelling is zwaarwichtig, omdat hieruit volgt dat verzoeker belangrijke documenten achterhoudt, zoals een internationaal paspoort, een visum en andere bewijzen.

Aldus moet worden besloten dat verzoeker de medewerkingsplicht, die op elke asielzoeker rust, zijnde in casu het voorleggen van documenten, zwaar met voeten treedt.

Dit motief is op zich voldoende draagkrachtig om de asielaanvraag af te wijzen.

De Raad stelt ook vast dat verzoeker geen enkel begin van bewijs bijbrengt dat hij wordt opgespoord niettegenstaande blijkt dat officiële onderzoeken werden gevoerd. Bij het administratief dossier werd trouwens een lijst gevoegd van de gearresteerde manifestanten alsook de artikels op basis waarvan zij worden geïdende.

Indien verzoeker wordt gezocht, kan men er van uitgaan dat zijn naam voorkomt op bedoelde lijst of dat hij enig begin van bewijs levert dat hij wordt vervolgd.

Ook het feit dat verzoeker slechts één naam kende van een gearresteerde manifestant, draagt niet bij tot zijn geloofwaardigheid en kan niet hersteld worden door het opnemen in het verzoekschrift van een lijst namen, te meer daar blijkt dat verzoeker er meermaals over namen werd bevraagd (zie gehoorverslag van 8 september 2008, p. 7-8) en het antwoord schuldig bleef.

Hierbij voegen zich de vaststellingen dat het verweer van verzoeker op punt 1 feitelijke grondslag mist. De Commissaris-generaal baseerde zich correct op verzoekers verklaringen.

2.3. Gelet op wat voorafgaat, is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

De Raad acht het niet nodig om op de overige argumenten in te gaan.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift enkele rapporten: ("Special Mission to Armenia", "Armenia: Police Beat Peaceful Protesters in Yerevan", "Armenia: End Abuse Of Administrative Detention", "Armenia after the election" en "Armenia: Sargsian Should Restore Rights". Deze rapporten zijn van algemene aard; ze kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers individueel relaas, in acht genomen wat voorafgaat, niet herstellen.

3.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 maart 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.
----------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE